

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ДО СФЕРИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

Богдан Львов,

суддя Вищого господарського суду України

У статті досліджуються питання економічної конкуренції. Розглядається необхідність забезпечення її ефективного правового захисту. Аналізується європейський досвід у розбудові економічної конкуренції. Доводиться необхідність запровадження європейських стандартів у сфері економічної конкуренції до національного законодавства України. Визначається роль наукової бази у формуванні правових засад економічної конкуренції. Розглядаються підходи науки господарського права до економічної конкуренції. Досліджується значення економічної конкуренції для розвитку сфери промислової власності. Аналізуються положення європейського законодавства щодо захисту прав інтелектуальної власності від недобросовісної конкуренції.

Ключові слова: економічна конкуренція, європейські стандарти, промислова власність, захист прав інтелектуальної власності

Забезпечення ефективного правового захисту економічної конкуренції, побудованого на принципах законності, добросовісності, системності, постійності тощо, має здійснюватися з врахуванням гармонізації способів і форм захисту зі світовими стандартами у цій сфері. Підписання Україною Угоди про Асоціацію з ЄС та її одночасна ратифікація обома сторонами 16.09.2014 року визначили взяття Україною обов'язку з імплементації до національного законодавства європейських правових норм у сфері економічної конкуренції, недопущення недобросовісної конкуренції. Зокрема, конкурентній політиці (антимонопольним заходам і державній допомозі), правам інтелектуальної власності, зокрема щодо географічних зазначень, присвячено розділ IV Угоди про асоціацію, яким загалом визначено «Поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі» Україна — ЄС (ЗВТ) [1]. Відповідні кроки були відображені й у Програмі імплементації Угоди про Асоціацію, прийнятій Урядом України на період до 2017 року.

Однак якісне запровадження європейських стандартів у сфері економічної конкуренції до вітчизняного правового поля вимагає проведення сукупності дій нормотворчого характеру, що мають ґрунтуватися на відповідній науковій базі. Адже наявність останньої створить можливість розв'язувати проблеми, що можуть виникати під час правозастосування приписів, спрямованих на підтримку економічної конкуренції та недопущення недобросовісної конкуренції. Для розбудови такої бази необхідним є теоретичне осмислення поняття, суті та правових підстав конкуренції, її зв'язку з недобросовісною конкуренцією тощо.

Зазначені міркування й були обрані як ідея визначення предмета дослідження цієї наукової статті, присвяченої вивченню європейського досвіду регулювання економічної конкуренції та запровадженню європейських стандартів до сфери правового регулювання промислової власності в Україні.

Прояви недобросовісної конкуренції, не залежно від сфери господарської діяльності, в якій вона про-

являється, висвітлюють загалом те, як менталітет людей, структуру суспільства, наявні процедури впливають на процеси демократичної легітимзації правил, які визначають межі економічної свободи. Інституціональний аспект права на свободу підприємницької діяльності утворюють вільна економічна конкуренція, недопущення недобросовісної конкуренції та недопущення зловживання монополієм становищем на ринку. У своїх дослідженнях, присвячених проблемам економічної конкуренції, О. Бакалінська [2, 5] та О. Безух [3, 3] зауважують, що для таких перехідних економік, як в Україні, питання забезпечення вільної економічної конкуренції та недопущення недобросовісної конкуренції мають особливе значення. Адже у провідних країнах світу інтелектуальна власність перетворилася на один зі звичайних важелів регулювання бізнесу. Якщо темпи зростання світового промислового виробництва не перевищують 2,5–5 % на рік, то темпи зростання світової торгівлі об'єктами права інтелектуальної власності сягають 12–14 % на рік.

Свого часу дослідження на замовлення ВОІВ, проведені після прийняття Угоди TRIPS, довели, що сильна охорона прав інтелектуальної власності дійсно забезпечує певні внутрішні вигоди для країн, які розвиваються. Водночас слабкий режим охорони прав інтелектуальної власності має своїм наслідком зниження прямих іноземних інвестицій і обсягів технологічного обміну [5]. Зазначений висновок підтверджується й даними міжнародних спостережень. Зокрема, на підтвердження можна навести положення Огляду інноваційного розвитку України, проведеного Європейською економічною комісією ООН у 2012–2013 роках, Рейтингу інвестиційної привабливості регіонів України, підготовленим Інститутом економічних досліджень та політичних консультацій за 2014, Огляду ICC; BASCAP; ICC Ukraine щодо стану розвитку та захи-

сту інтелектуальної власності в Україні 2014 року тощо.

Усе вищенаведене в черговий раз підтверджує тезу щодо необхідності забезпечення будь-яких суспільних відносин якісним правовим інструментарієм. Не є винятком це твердження і що до сфери промислової власності та економічної конкуренції.

Питання принципів економічної конкуренції були предметом наукового інтересу багатьох учених, представників науки господарського права. На підтвердження цього достатньо проаналізувати роботи О. Беляневич, А. Бобкової, О. Вінник, Р. Джабраїлова, Д. Задихайла, В. Мамугова, О. Подцерковного, В. Устименка, В. Щербини та інших провідних вітчизняних науковців. При цьому, розглядаючи питання конкуренції, вчені намагаються відшукати шляхи розв'язання проблем, які постають перед суб'єктами господарювання з приводу забезпечення якісним правовим інструментарієм економічної діяльності.

Державне забезпечення захисту конкуренції закріплено на рівні вищого акта національного законодавства — Конституції України (ст. 42) [6]. Своєю чергою, Господарським кодексом України встановлено, що антимонополюльно-конкурентна політика є одним з основних напрямів економічної політики держави, спрямованої на створення оптимального конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення їхньої взаємодії на умовах недопущення проявів дискримінації одних суб'єктів іншими [7]. Базовим законом про захист економічної конкуренції є Закон України «Про захист економічної конкуренції» [8], котрий регулює відносини, що впливають на конкуренцію на товарних ринках в Україні, на яких діють українські й іноземні юридичні особи, державні органи влади, органи місцевого самоврядування, органи господарського управління суб'єктів господарювання та фізичні особи. Поруч з цим За-

коном в Україні діють закони, що регулюють правовий статус Антимонопольного комітету України, про захист від недобросовісної конкуренції, про природні монополії, про ціни та ціноутворення тощо. Окреме місце посідає Цивільний кодекс України, котрим закладено основи визначення правового статусу суб'єктів підприємницької діяльності.

Закріплення окреслених питань на рівні конституційних засад і спеціального законодавства свідчить про розуміння державою значення інституціонального аспекту права на свободу економічної діяльності. У цьому сенсі доцільно погодитися з Д. Задихайлом, який вважає, що саме держава має гарантувати збереження та розвиток економічної багатоманітності, здійснювати моніторинг її стану й надавати в разі необхідності державну підтримку важливим її складовим як необхідній умові резистентності та потенціалу розвитку національної економіки [9, 329]. Зазначені завдання, на наш погляд, впливають з ролі, що її має відігравати держава у громадському суспільстві. Адже недаремно ще А. Лінкольн вважав, що саме держава покликана підтримувати нестійку рівновагу між правами людини й інтересами суспільства, між тим, що належить до сфери культури, й тим, що стосується сфери комерції. Держава, охороняючи «шкаралулу власності», може й має сприяти створенню умов для зайняття творчою працею, інтелектуального розквіту, підтримання «полум'я генія паливом інтересу» [10, 13].

Конкурентна боротьба між різними суб'єктами підприємницької діяльності є однією з умов ефективного функціонування ринку. Останній є складною категорією, з відповідною структурою та класифікаційним ознаками. Оскільки до структури ринку належить сукупність певних видів ринків — деяких різновидів ринку в межах національної економіки чи внутрішнього ринку, регіональних ринків, а також

світового ринку, що функціонує в межах світового господарства. Найбільш сприятливою для економічного розвитку є ситуація, коли такі ринки взаємодіють між собою, не спричиняючи конфліктів [11, 128]. Серед ринків виокремлюють ринок засобів праці, природних ресурсів, предметів праці, землі, робочої сили, фінансовий ринок, ринок технологій, інформації, товарів, нерухомості, послуг тощо. До таких ринків належить і ринок інтелектуальної власності.

З цього приводу З. Ватаманюк зауважує, що «як і в категорії «економічна власність», в інтелектуальній власності також необхідно виділити кількісний і якісний боки. Перший — це різні об'єкти інтелектуальної власності (патенти, ліцензії, проекти, «ноу-хау», програми математичного забезпечення, наукові прогнози тощо). Другий — відносини, що виникають і розвиваються між людьми з приводу створення та привласнення названих об'єктів власності» [12, 228]. Не можна сказати, що наведене твердження є слухним щодо чіткої ідентифікації об'єктів права інтелектуальної власності й ототожнення їх з об'єктами власності загалом. У ньому є певні вади термінологічного характеру з позицій правової науки. Проте з автором можна погодитися щодо економічної оцінки інтелектуальної власності, що справляє безпосередній вплив на економічну конкуренцію.

Отже, наявність вільної конкуренції на ринку визначає рівність умов господарювання для учасників цих відносин, яке без належного державного впливу не може бути досягнуто. Принципи конкурентного права створюють базу для правового регулювання економічної конкуренції. Серед таких принципів, вихідних засад економічної конкуренції, визначають загальноправові та спеціальні принципи регулювання конкуренції.

Зокрема, до загальноправових принципів належать: принцип свободи економічної діяльності, принцип

державного регулювання ринкових відносин, принцип законності. Кожний з цих принципів став предметом наукових досліджень. Наприклад, якщо говорити про принцип свободи, то свобода економічної діяльності розглядається у фаховій літературі як комплексна категорія, що охоплює передбачені та гарантовані законом: а) право суб'єкта економічної діяльності розпочинати, проводити та припиняти її в будь-якій не забороненій законодавством сфері; б) право отримувати, використовувати та передавати правомірну економічну інформацію; в) свободу й захист від неправомірного впливу на свою діяльність як з боку інших суб'єктів господарювання, так і з боку держави та її органів; г) право на захист у процесі господарської діяльності економічно слабшого суб'єкта господарювання; ґ) право будь-якого суб'єкта господарської діяльності на оскарження рішень і дій (бездіяльності) органів державної влади (місцевого самоврядування) та посадових осіб, якщо такі рішення й дії призводять до обмеження економічної конкуренції [13, 12–13]. Зазначені принципи конкурентного права мають втілюватися як у положеннях чинного законодавства, так і в процесі правозастосування та захисту суб'єктів господарювання.

Щодо спеціальних принципів, то серед них виокремлюють: принцип підтримки добросовісної економічної конкуренції; принцип недопущення зловживання монопольним становищем, обмеження конкуренції, недобросовісної конкуренції; принцип спеціального регулювання сфер природних і державних монополій; єдиного економічного простору; ефективності захисту економічної конкуренції; принцип заборони зловживань; поєднання попереднього та наступного контролю; захисту вітчизняних товаровиробників від недобросовісної іноземної конкуренції [13, 14–16]. Зазначені принципи також знаходять закріплення в по-

ложеннях чинного законодавства як загального, так і спеціального, що й буде продемонстровано на прикладі законодавства, що регулює питання недобросовісної конкуренції у сфері промислової власності.

Представники донецької школи господарського права В. Устименко та Р. Джабраїлов як шляхи розв'язання проблем забезпечення добросовісної конкуренції в українській економіці називають такі:

- 1) привести конкурентне законодавство у відповідність до принципу верховенства права, зокрем, таких його складових, як: а) справедливість; б) правова визначеність; в) пропорційність (співмірність); г) недопущення дискримінації; ґ) розумність закону тощо;
- 2) розширити можливості вирішення конкурентних спорів через примирення сторін або досудове вирішення спорів;
- 3) підвищувати кваліфікацію суддів судів загальної юрисдикції та державних і муніципальних службовців, які зайняті застосуванням конкурентного законодавства;
- 4) розвивати наукові дослідження з проблем добросовісної конкуренції та конкурентного права;
- 5) налагодити просвітницьку роботу з питань конкурентного законодавства із суб'єктами господарювання, представниками ЗМІ, іншими зацікавленими категоріями громадян тощо [14, 118–119].

Якщо порівняти такі напрями з пропонованими в останні десять років шляхами вдосконалення сфери інтелектуальної власності (і промислової також), можна дійти висновку про аналогічні підходи. Адже необхідність удосконалення законодавства у сфері інтелектуальної власності, розширення застосування процедур позасудового розгляду спорів щодо порушення прав інтелектуальної власності, підвищення кваліфікації суддів та інших посадових осіб, просвітницька робота та наукові

дослідження — усе це напрями, що постійно перебувають під увагою широких кіл професіоналів з питань інтелектуальної власності та визначаються як пріоритети на шляху вдосконалення цієї сфери суспільних відносин. На підтвердження такого висновку достатньо подивитися зміст виступів на міжнародних конференціях з питань інтелектуальної власності, котрі щорічно проходять в Україні, матеріали парламентських і комітетських слухань з питань інтелектуальної власності тощо.

Беручи до уваги глобалізаційний характер конкуренції як невід'ємної складової ринкової економіки (незалежно від масштабу та територіальної дії), а також зважаючи на євроінтеграційний шлях України, вважаємо за доцільне також звернути увагу на деякі аспекти європейського досвіду в цій площині.

Так, серед кроків, до яких вдався ЄС щодо впровадження комерційної політики, спрямованих, зокрема і на охорону прав інтелектуальної власності, варто згадати:

- Інструмент нової комерційної політики, запроваджений Регламентом Ради (ЕЕС) № 2641/84 від 17.09.1984 року [15];
- Директиву Ради 84/450/ЄЕС «Щодо наближення законів, постанов та адміністративних положень держав-членів стосовно реклами, яка вводить в оману» від 10.09.1984 року [16];
- Регламент про торговельні бар'єри (РТБ), запроваджений Регламентом Ради (ЕС) № 3286/94 від 22.12.1994 року [17];
- Директиву 97/7/ЄС Європейського парламенту та Ради ЄС «Про захист прав споживачів в дистанційних контрактах» від 20.05.1997 року (зі змінами, внесеними Директивою 2002/65/ЄС від 23.09.2002 року) [18];
- Лісабонський договір про внесення змін до Угоди про Європейський Союз та Договору про за-

снування Європейського Союзу (Лісабонський договір про функціонування Європейського Союзу) від 13.12.2007 року [19], ст. 118 якого, зокрема, покладає на Європейський Парламент і Раду завдання щодо впровадження заходів для створення європейських прав інтелектуальної власності, що передбачає забезпечення односторонньої охорони прав інтелектуальної власності в усьому ЄС, створення централізованих загальносоюзних механізмів санкціонування, координації та контролю, а також впровадження мовних механізмів для європейських прав інтелектуальної власності;

- Директиву 2005/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради про недобросовісну комерційну практику щодо до споживачів на внутрішньому ринку (про недобросовісну комерційну діяльність) від 11.05.2005 року [20].

Доцільність впровадження таких заходів була підтверджена подальшим досвідом застосування положень ст. 118 Лісабонського договору, що відобразилась у низці актів ЄС у сфері інтелектуальної власності, а також знайшла підтримки поміж учених і експертів, прикладом чого можуть слугувати численні публікації протягом тривалого періоду [21].

У 2000 році була ухвалена Лісабонська стратегія, в якій проголошувалися три стратегічні цілі розвитку ЄС: підвищення конкурентоспроможності, зростання та робочі місця [22]. У цьому ж документі, базуючись на положеннях ст. 118 Лісабонського договору у внутрішній сфері, було визначено використання захисних механізмів для європейських прав інтелектуальної власності. Аналіз застосування цих положень дозволив експертам (наприклад, А. Фалуді, С. Давоуди, Н. Фарруджия, А. Галліна) говорити про наявні зміни, пов'язані, зокрема, з територіальним згуртуванням.

Директива 2005/29/ЄС про недобросовісну комерційну діяльність, яка набрала чинності в 2006 році [20], була спрямована на прямий захист економічних інтересів споживачів від недобросовісної комерційної діяльності у відносинах між підприємцем і споживачем. Тож вона також побічно захищає сумлінних підприємців від їхніх конкурентів, які діють не за правилами, встановленими цією Директивою. Ця Директива гарантує добросовісну конкуренцію на території, на яку поширюється її дія. Вона забезпечує захист прав споживачів там, де немає спеціальних актів, розроблених на рівні ЄС, і забороняє продавцям створювати у споживачів помилкове враження про товар. Це особливо стосується складних товарів, придбання котрих несе певний ризик для споживача. Потрібно зазначити, що Директива 2005/29/ЄС послідовно доповнює угоди ЄС, які застосовуються щодо комерційної практики, що зачіпає економічні інтереси споживачів.

Однак уже в 2010 році Європейською Комісією в Брюсселі було прийнято стратегічний план «Європа-2020. Стратегія для розумного, сталого та інклюзивного зростання» [23]. Де в черговий раз було проголошено курс на розбудову стійкої та конкурентоспроможної економіки, з визначенням відповідних кроків, пов'язаних, зокрема і зі сферою інтелектуальної власності, та принципів розбудови діалогів з малим та середнім бізнесом у межах ССТ і на двосторонній основі.

Уроки, отримані з недавніх економічних, фінансових і суверенних боргових криз, привели до важливого реформування правил економічного управління ЄС. Охоронні системи були посилені не лише для бюджетної, але й для економічної політики в єврозоні. Підтвердженням слугують статистичні й аналітичні показники постійного моніторингу, що здійснюється Європейською Комісією. На-

приклад, у своєму інформаційному бюлетені від 28.11.2014 року Європейська Комісія пояснює особливості економічної політики координації при проведенні економічного управління ЄС через впровадження правил, які вводяться через так звані «Six Pack», закони «Two Pack» та Договір про стабільність, координацію й управління [24]. Зокрема, програмою «Six Pack» була впроваджена система моніторингу більш широких економічних політик, аби виявляти проблеми в зовнішній стійкості чи падіння конкурентоспроможності на ранніх стадіях.

Підходи, закріплені в цих документах, відповідають суті правил конкуренції, закріплених у статтях 101–106 секції 1 Глави 1 Розділу VII Консолідованої версії Договору про функціонування Європейського Союзу.

Усе вищезазначене дає підстави зробити певне узагальнення щодо України. Поєднання сфери промислової власності із запобіганням недобросовісній конкуренції створює підстави для застосування повною мірою вищезазначених висновків щодо шляхів удосконалення як економічної, так і правової складової у цій сфері. Адже саме конкуренція стає двигуном ринкового господарства. Багаторічною практикою різних країн доведено, що саме вільне змагання підприємців з метою набути завдяки власним досягненням переваг перед іншими створює низку важливих умов успішного поступу суспільства як у політичній, так і соціально-економічній сферах. Водночас саме за допомогою правових механізмів забезпечується реалізація суб'єктами господарювання будь-яких форм власності й організаційно-правових форм право на господарську діяльність і захист прав від порушень, зокрема і від порушень у зв'язку зі вчиненням недобросовісних дій у сфері промислової власності. ♦

Список використаних джерел

1. Закон України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» від 16.09.2014 року № 1678-VII // Відомості Верховної Ради (ВВР). — 2014. — № 40. — Ст. 2021.
2. Бакалінська О. О. Захист економічної конкуренції: організаційно-правові засади державного управління : дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / О. О. Бакалінська ; КНТЕУ. — К., 2003. — 210 с.
3. Безух О. В. Захист від недобросовісної конкуренції у сфері промислової власності : автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / О. В. Безух ; Ін-т економіко-правових досліджень НАН України. — Донецьк, 2001. — 21 с.
5. Інтелектуальна власність: рушійна сила інноваційної діяльності та економічного зростання / Міжнародна торгова палата (2011) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.iccwbo.org/Advocacy-Codes-and-Rules/Document-centre/2011/Intellectual-Property-Powerhouse-for-Innovation-and-Economic-Growth>.
6. Конституція України від 28.06.1996 року (зі змінами) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
7. Господарський кодекс України від 16.012003 року № 436-IV (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України ВВР. — 2003. — № № 18, 19–20, 21–22. — Ст. 144.
8. Закон України «Про захист економічної конкуренції» від 11.012001 року № 2210-III (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України (ВВР). — 2001. — № 12. — Ст. 64.
9. Задихайло Д. Д. Закріплення конституційних засад функціонування економічної системи / Д. Д. Задихайло // Правова доктрина — основа формування правової системи держави : матеріали міжнар. наук.-практ. конференції, присвяченої 20-річчю НАПрНУ, м. Харків, 20–21.11.2013 року. — Х. : Право, 2013. — С. 328–331.
10. Близнец А. И. Роль государства в сфере интеллектуальной собственности и сферы ее законодательного обеспечения / А. И. Близнец // Правовая охрана интеллектуальной собственности. — М. : РАП, 2003. — С. 10–31.
11. Базилевич В. Д. Макроекономіка : підручник / В. Д. Базилевич, К. С. Базилевич, Л. О. Баластрик ; за заг. ред. В. Д. Базилевича. — 4-те вид. — К. : Знання-Пресс, 2008. — 743 с.
12. Ватаманюк З. І. Економічна теорія: макро- і мікроекономіка : навч. посіб. / за ред. З. Ватаманюка та С. Панчишина. — К. : Альтернативи, 2001. — 608 с.
13. Удалов Т. Г. Конкурентне право : навч. посібник / Т. Г. Удалов. — К. : Школа, 2004. — 496 с.
14. Конституційні засади економічної системи України : монографія / В. А. Устименко, Р. А. Джабраїлов, В. М. Кампо та ін. ; за ред. В. А. Устименка ; НАН України, Ін-т економіко-правових досліджень. — Донецьк : Юго-Восток, 2011. — 219 с.
15. Council Regulation (EEC) № 2641/84 of 17.09.1984 on the strengthening of the common commercial policy with regard in particular to protection against illicit commercial practices [Electronic resource]. — Access mode : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31984R2641>.

16. Council Directive 84/450/EEC of 10 September 1984 relating to the approximation of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States concerning misleading advertising [Electronic resource] // Official Journal. — L 250. — 19/09/1984. — P. 17–20. — Access mode : <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31984L0450:EN:HTML>
17. Council Regulation (EEC) № 3286/94 of 22 December 1994 laying down Community procedures in the field of the common commercial policy in order to ensure the exercise of the Community's rights under international trade rules, in particular those established under the auspices of the World Trade Organization [Electronic resource] // OJ. — L 349. — 31.12.1994. — P. 71. — Access mode: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:19-94R3286:20080305:EN:PDF>.
18. Директива 97/7/ЄС Європейського парламенту та Ради ЄС «Про захист прав споживачів в дистанційних контрактах» від 20.05.1997 року (зі змінами, внесеними Директивою 2002/65/ЄС від 23.09.2002 року) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_245.
19. Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community of 13 December 2007 [Electronic resource]. — Access mode : http://europa.eu/lisbon_treaty/full_text/index_en.htm.
20. Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11/05/2005 concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market and amending Council Directive 84/450/EEC, Directives 97/7/EC, 98/27/EC and 2002/65/EC of the European Parliament and of the Council and Regulation (EC) No 2006/2004 of the European Parliament and of the Council ('Unfair Commercial Practices Directive') [Electronic resource] // Official Journal. — L 149/22. — 11.6.2005. — Access mode : <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:149:0022:0039:en:PDF>
21. Matthews D. The Lisbon Treaty, Trade Agreements and the Enforcement of Intellectual Property Rights / D. Matthews // European Intellectual Property Review. — 2010. — № 3. — P. 104–112.
22. Lisbon Strategy : PRESIDENCY CONCLUSIONS. LISBON EUROPEAN COUNCIL. 23–24.03.2000 [Electronic resource]. — Access mode : http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/00100-r1.en0.htm.
23. Communication from the Commission: Europe2020. A strategy for smart, sustainable and inclusive growth / European Commission Brussels, 03.03.2010; COM(2010) 2020 final [Electronic resource]. — Access mode : http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm.
24. The EU's economic governance explained : European Commission — Fact Sheet : Brussels, 28 November 2014 [Electronic resource]. — Access mode : http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-2180_en.htm.

Надійшла до редакції 25.11.2014 року

B. Lvov. An input of European standards of economic competition to sphere of industrial property of Ukraine. The questions of economic competition are investigated in the article. The necessity of providing of her is examined effective legal defense. European experience is analyses in development of economic competition. The basic acts of the European legislation, that regulate this sphere, are determined. There is a necessity of input of the European standards in the field of economic competition to the national legislation of Ukraine. We study the role of scientific bases in shaping the legal principles of economic competition. Going of science of economic right is examined near an economic competition. The value of economic competition is investigated for development of sphere of industrial property. It is shown that the presence of free market competition leads to equality of economic conditions for the participants of this relationship, which without proper governmental influence can be achieved. Competition law principles provide a framework for the regulation of economic competition. Among these principles, the initial principles of economic competition determine general legal and special principles regulating competition. Positions of the European legislation are analyses in relation to protecting of intellectual ownership rights from an unfair competition. We study the following documents: Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community of 13 December 2007; the Communication from the Commission: EUROPE 2020. A strategy for smart, sustainable and inclusive growth; the EU's economic governance explained; Lisbon Strategy: Presidency Conclusions (Lisbon European Council).

Keywords: economic competition, European standards, industrial property, intellectual property rights protection

Б. Львов. Внедрение европейских стандартов экономической конкуренции в сферу промышленной собственности Украины. В статье исследуются вопросы экономической конкуренции. Рассматривается необходимость обеспечения ее эффективной правовой защиты. Анализируется европейский опыт в развитии экономической конкуренции. Определяются основные акты европейского законодательства, регулирующие данную сферу. Доказывается необходимость внедрения европейских стандартов в сфере экономической конкуренции в национальное законодательство Украины. Определяется роль научной базы в формировании правовых основ экономической конкуренции. Анализируются положения европейского законодательства по защите прав интеллектуальной собственности от недобросовестной конкуренции.

Ключевые слова: экономическая конкуренция, европейские стандарты, промышленная собственность, защита прав интеллектуальной собственности